

Az öröklét vágya

A Biblia első fejezeteiben különös hangsúlyt kap az időmeghatározás. E részek olvasásakor nem kell mindent szó szerint értelmezni, hiszen sok esetben jelképekről, jelképes tanításról van szó. Gondoljunk csak a teremtéstörténetre, amely elbeszéli, hogy mit tett, mit teremtett Isten az első, a második és a következő napokon, majd a hetedik napon megpihent.

Aztán néhány oldallal később olvasunk Noé történetét, aki bárkát épített Isten parancsára. Olyan ez, mint egy hajónapló, talán a világ első hajónaplója, amely rögzíti egy különös tengeri utazás eseményeit. Miután Noé beszállt a bárkába, „negyven napig ömlött az eső a földre.” Majd amikor minden élőlény elpusztult a szárazföldön, akkor „a víz százötven napig áradt a földön.” „Százötven nap elteltével a víz visszahúzódott, s a hetedik hónapban, a hónap 17. napján a bárka megállt az Ararát hegyén.” Negyven nap múlva Noé kiengedett egy galambot, de az nem tudott

leszállni. Hét nap múlva ismét kiengedte a galambot, s az egy olajfaággal tért vissza. Újabb hét nap múlva a galamb már nem tért vissza. „A második hónapban, a hónap 27. napján a föld száraz volt” (vö. Ter 7-8 fejezet). Más ószövetségi történetekben szintén nagy jelentősége van az időpontok meghatározásának. Az eseményeket úgy rögzítették, hogy azok melyik király uralkodásának hányadik esztendejében, mely hónapban és napon történtek. Ez a módszer Jézus születése körüli eseményeknél is megfigyelhető. Jézus születése akkor történt, amikor „Augusztusz császár rendeletet adott ki, hogy az

egész földkerekséget írják össze. Ez az első összeírás Quiriniusz, Szíria helytartója alatt volt” (Lk 2,1-2). Az újszövetség utolsó lapjain elmaradnak az időmeghatározások, a végső napokról szóló események teljes titokba, homályba burkolóznak az időpontok tekintetében.

A változás oka nem csupán az, hogy a múltbeli események időpontját lehet rögzíteni, de a jövőben bekövetkező történések várható idejét nem. Jelképes üzenetet, mondanivalót hordoz a végső napok időnélkülisége. Nem tudhatja ugyanis egyetlen ember sem előre, hogy ezek mikor fognak bekövetkezni.

Senki sem tudhatja

Jézus ezt mondja az evangéliumban: „azt a napot vagy órát senki sem tudja, sem az ég angyalai, sem a Fiú, hanem egyedül az Atya.”

Egyedül Isten tudja, hogy mikor jönnek el a végső idők, ő viszont nem fogja nekünk elárulni. Egy kis humorral mondhatjuk azt is, hogy azért nem mondja meg előre az évet és a napot, mert az ő számára nincsenek napok, hónapok és évek, hiszen ő örökkévalóságban gondolkodik, ezért semmi értelme nincs annak, hogy naptár szerint meghatározza egy-egy esemény időpontját. Nekünk viszont nehéz elvonatkoztatnunk az idő keretétől, hiszen életünknek és életünk eseményeinek megvan a pontos kezdete és vége, mindent az idő múlásához viszonyítunk.

Örökérvényű tanítás

Uram, Jézus Krisztus! Add nekem kegyelmedet, hogy akkor is boldognak érezzem magam, ha hitem miatt szavakkal vagy cselekedetekkel bántanak. Egész életemmel téged akarlak szolgálni. Add nekem a hit ajándékát és a hithez való hűség kegyelmét! Növelj hitemet! Tudom, hogy hitből fakadó jócselekedeteimmel biztosíthatom üdvösségem.

Tudom, hogy hitből fakadó imáimmal segíthetek másokat az üdvösség útján. Segíts, hogy tetteim és szavaim discsőséget szerezzenek neked, aki mindenkit az örök életre hívsz. Segíts, hogy mulandó földi életünk folyamán éljen szívünkben az örökkévalóság, az öröklét vágya! Vezessen minket te örökérvényű, el nem múló tanításod!

**Évközi 33.
vasárnap**

Dán 12,1-3
Zsid 10,11-14.18
Mk 13,24-32

**Hétfő
Szent Erzsébet**

1Jn 3,14-18
Lk 6,27-38

Kedd

Jel 3,1-6.14-22
Lk 19,1-10

Szerda

Jel 4,1-11
Lk 19,11-28

Csütörtök

Jel 5,1-15
Lk 19,41-44

Péntek

Jel 10,8-11
Lk 19,45-48

Szombat

Jel 11,4-12
Lk 20,27-40

**Krisztus, a min-
denség királya**

Dán 7,13-14
Jel 1,5-8
Jn 18,33b-37